Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin

Titel: BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1829-07-02)

Citation: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin: ”BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1829-07-02)”, i *Christian Molbech og Nikolai Frederik Severin Grundtvig - En Brevveksling*, Gyldendalske Boghandels Forlag (F. Hegel & Søn), s. 156. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001991704-000-shoot-L0019917040000053.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og Nikolai Frederik Severin Grundtvig - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Fra Grundtvig.
[Modtaget d. 2. Jul. 1829.]

Høistærede Ven!

Loven er ærlig men Holden besværlig, siger Ordsproget, og det maa vel rinde mig i Hug, da jeg griber Pennen, uden dog egenlig at have saadant modent Ærende, som De maatte formode. Imidlertid syndes mig dog jeg burde skrive, thi Sagen er den, at det Brittiske Museum har kun Stumper af Scriptores Rerum Danicarum og af Folio-Udgaven af Snorro, og ønskede gierne et fuldstændigt Expl. skiænket, hvad ei var meer end billigt, da det kongl. Bibliothek i Kiøbenhavn nu faaer hvad her udgives paa offenlig Bekostning. Jeg har derfor vovet at forsikkre, det ei vilde finde mindste Vanskelighed, og beder nu Dem tale med Malling om det, saa Expl. kunde tilstilles det Engelske Gesandtskab, og ligesom ndvexles mod de public records, som her gaae til Kiøbenhavn giennem Moltke. Vilde Geh.s. 157Malling tillige forestille Kongen, at et Expl. af de Norske Love, som jo ogsaa er paa Majestætens Forlag, lagdes til, vilde det være velkomment, og mig synes, det var en sand Vinding for vor Literatur, at saadanne Værker fandtes her, hvor man vel har al Respect for vor literaire Virksomhed, men kiender den dog mest af dunkle Rygter. Vilde den Magnæanske Commissjon i det mindste sende et complet Expl. af Edda, kunde det ogsaa behøves, thi her er kun den 1ste Deel. Dog, om De vil tale derom, beroer to Gange paa Dem selv. — Lord Spencer lod mig tilskrive ved hans Bibliothekar, at han havde anbefalet mig til Madden, og da jeg forleden Dag kom ind til ham, var han just i Færd med, efter Lordens Ønske, at oversætte Annoncen af Havelok i Deres Tidsskrift. Jeg havde da den Fornøielse at supplere nogle Mangler i Wolfs Lexicon, som var hans eneste Hjelper, og det fornøiede mig særdeles, at det kun var nogle faa Steder han trængte til min Bistand, thi det spaaer os en Dansk Læser i ham, og det en dygtig. Jeg har derfor givet ham det sidste Expl. jeg havde med af Bjovulvs Drape, hvorover han blev anderledes glad end jeg havde ventet, og sendte mig samme Dag Glossaret til Havelok (thi kun af det har han selv faaet mere end eet Expl.) og et Par Afhandlinger til Archæologien.

Ved hans gode Bistand haaber jeg ogsaa mine Undersøgelser i Museet skal gaa bedre og raskere fra Haanden, skiøndt jeg ikke har det mindste at klage, da jeg baade i 5 Minuter har faaet hvilket Mskt. jeg forlangde, og fundet dem i det Hele saa læselige næsten som en god Pælæotyp. At jeg begynder at forsone mig med London, efterhaanden som jeg begynder at blive lidt bekiendt med Folkene saavelsom med Gaderne, vil De selv have sluttet Dem til, og at jeg ikke har taget mig Tid til at beskue det store Heste-Væddeløb ved Vindsor, som i forrige Uge fængslede hele Londons Opmærksomhed, og hvortil man har betalt enkelte Vogne med 25 L. vil neppe undre Dem, skiøndt jeg ikke nægter, det kunde være snurrigt nok at have seet det Ats. 158den katholske Qvestion var glemt her, saasnart den var afgjort, forundrer Londonerne selv, men Tingen er, at den making money, som her aldrig glemmes, taaler ei længer end høist nødvendig, at Tankerne have andensteds hjemme.

Naar De vil have den Uleilighed at skrive et Par Linier til Eremiten i London, besørger min Kone dem, og jeg vil haabe, jeg dog engang kan give ordenlig Giengiæld — vale nobisqve fave!

venligst
N. F. S. Grundtvig.